

ĐỜI GỌI EM BIẾT BAO LẦN

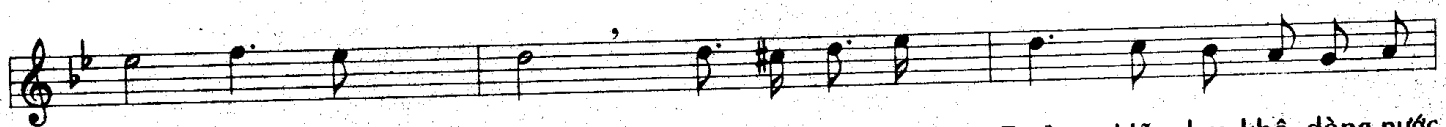
Vừa phải -- Tha thiết

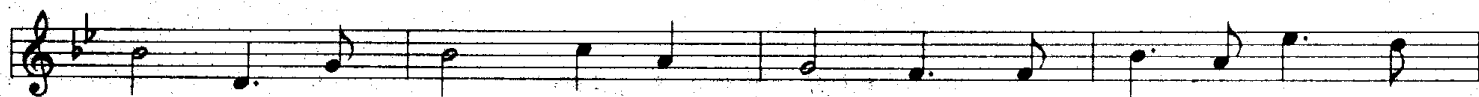
Đi về đâu hỡi Em? khi trong lòng không chút nắng, Giấc mơ đời xa

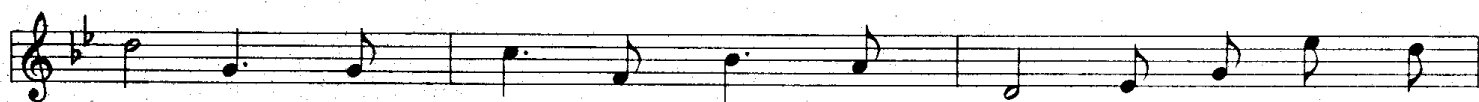
vắng, bước chân không chờ ai đón, Một đời Em mãi lang thang, lòng lạnh

băng giữa đau thương. Em về đâu hỡi Em? Hãy lau khô dòng nước

mắt, Đời gọi Em biết bao lần. Đời gọi Em về giữa yêu

thương, Để trả Em ngày tháng êm đêm, Trả lại nắng trong

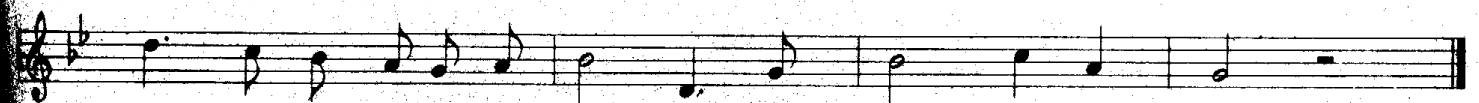
tim, trả lại thoáng hương thơm. Em về đâu hỡi 'Em? Có nghe tình yêu lên

tiếng! Hãy chôn vào quên lãng nỗi đau hay niềm cay đắng, Đời nhẹ

nâng bước chân Em, về lại trong phố thành thang, Bao buồn xưa sẽ

quên, hãy yêu khi đời mang đến một cành hoa giữa tâm hồn.